

чки мъркы които былъ зель той и вси-
чки въобще обстоятелства на кованото
сзаклятіе, числото на сзаклетницѣтъ,
мѣстото дѣто щѣло да стане коварното
убиваніе, и, като го гледаше че совѣсть
го изобличава и стоеше нажаленъ и въ
дълбоко мълчаніе, приложи:

“ Сега, защо си съвзелъ таквоя на-
мѣреніе? за да ся възцаришь на мое мѣ-
сто ли? Ако е тѣй римленыйтъ трѣба да
имать твърдѣ голѣмы оплакванія за това,
дѣто азъ съмъ самата прѣчка за да ста-
нешъ ты императоръ; но ты не си спо-
собенъ нити домѣтъ си да управлявашъ.
Излишно е да ти напомнѣхъ колко безче-
стіе докара на името ти отнѣкънѣ ни-
чтожната онази расправа що имаше съ
уволненныйтъ онзи робъ; тѣй що, като из-
вадимъ това само дѣто да правишь съ-
заклятіе противу господара и благодарѣ-
ля си, всичко друго е мжчно за тебе. Да
видимъ, да испытамы; да ли съмъ токо
азъ който прѣчхъ на твоитѣ славолюбивы
намѣренія да не можешъ да ги постигнешъ?